

Sygedag

Jeg ligger syg,
og min stemme er hæs.
Inden mor træder ud,
lover jeg hende at læs'.

Jeg får dårlig samvittighed.
Lyver ikke gerne.
Trøster mig selv
ved at kværne chokolade.

Jeg er husets ejer.
Har det som i paradiset.
Jeg nyder friheden,
og det gør jeg i timevis.

Jeg spilder ikke tiden.
Skriver digte og rimer.
Derefter går jeg på *Netflix*,
hvorfra jeg filmene streamer.

Forinden bestiller jeg maden.
Laver den ikke selv.
Med *GTA* slås civile
og ventetid ihjel.

Da bestillingen ankommer
med kebab og ris,
har jeg formået,
at spise en hel is.

Kan knap rejse mig.
Mærker jeg er for doven.
Behold resten.
Det fortryder jeg i morgen.

Jeg læner mig i sofaen
med benene over bordet.
Må normalt ikke,
men nu er det mig, der har ordet.

Dagen er min.
Resten af den tilbringes med *FIFA*.
Når mor kommer hjem,
forvandles jeg til en diva.

Beskuer

Ikke kun i stjernetegn
kan jeg kalde mig for ”skytte.”
Jeg er sniperen.
Må mit folk beskytte.

Når tiden er inde,
må jeg fuldføre mine pligter.
Jeg finder den bedste plads,
inden jeg sigter.

Min foretagelse
foretager jeg for mit land.
Af spor ses kun liget
af hvor der før stod en mand.

De gamle ved, hvad jeg gør.
Forstår ik’ hvordan jeg ka’ det.
Når de begrundet hvorfor,
må jeg grine af det.

Men hvis bare de vidste
hvordan jeg mig kan liste,
ville de nyde at se fjenden
livet på min fuldtræffer miste.

Jeg nyder disse missioner.
Hvorfor være på fronten
når man kan være uopdagelig
med udkig over horisonten?

For mig er det rutine,
at dræbe for et flag.
Jeg tøver aldrig,
inden jeg trykker af.

Jeg sigter tålmodigt.
Holder vejret inde.
Lukker øjet til.
Rammer plet i blinde.

Jeg er ikke til at se
takket være min camouflage.
For hvert skud jeg affyrer
øges min ekstase.

Før de når at handle,
er mine mål døde.
Det er de allerede,
inden de formår at bløde.

Jeg er opmærksom.
Ligger parat i tide.
Ved hovedskud ryger kuglen
ud på den anden side.

Indtager min position på bakker.
Sigter også fra tage.
Men desværre vil nogen
mig min glæde fratage.

For jo længere tid det tager
og for desto flere pletskud,
ender jeg bare med
at blive mere skældt ud.

Jeg er adlydende.
Må fuldføre det jeg er sat til.
Men når mor kalder,
må jeg slukke for mit spil.

Snigmorder

Jeg venter tålmodigt
på det bliver aften.
Springer fra tage.
Trods tyngdekraften.

Jeg er nattens vogter.
Mørket er min ven.
I nat er jeg på jagt.
I morgen slår jeg til igen.

Jeg er ærefuld
og ønsker ingen ondt.
Uopdagelig.
Synlig brøkdelen af et sekund.

Flyver i stilhed
som om jeg havde vinger.
Lydløs: høres kun
grundet de skjulte klinger.

Alene.
Min bedste ven er mit sværd.
Frygtindgydende.
Frygtes af alle og enhver.

Respektfuld
inden de viger bort fra denne jord,
efterlader jeg dem aldrig
uden deres sidste ord.

Urørlig
med controlleren i mine hænder.
Uovervindelig
online blandt mine venner.

Digtet her består af
Assassin's Creed referencer.
Spil, der udvikler
vor faglige kompetencer.

Stor tak til *Ubisoft*
for adskillige mesterværker.
Fagligheden på skolen
bliver endnu stærkere.